

Пријоморске Новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАСТОДНЕВНО

ГОДИНА XV

БРОЈ 318.

1. Мај 1987.

ЦИЈЕНА 70 ДИНАРА

Поворка учесника из Будве у Кнез Михајловој улици

ТУРИСТИЧКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ**Фешта у Београду**

КРАЈЕМ априла Будвани су били у госте Београђанима. Организовано је изванредно дружење чији је циљ био да се Будванска ривијера представи на цјеловит начин становницима нашег главног града.

Колико се у томе успјело, шта се све дешавало у Београду од 21. до 30. априла, читајте на средњим странама нашег листа у репортажи о овом догађају и на 6. страни.

ОПШТИНСКИ КОМИТЕТ СК**ПРИПРЕМЕ ЗА ИЗБОРЕ**

ПОШТО је претходно Предсједништво Општинског комитета СК расправљало питање организације спровођења избора у основним организацијама СК, о овој теми је опширије било ријечи на сједници Општинског комитета СК која је одржана 27. априла.

Пошто је рок за овај посао доста кратак (изборе треба спровести до краја јуна) на овом скупу је

речено да је потребно веће ангажовање у свим ООСК на подручју наше општине. Уз анализу до садашњег рада основних организација СК потребно је спровести и критичку анализу рада сваког појединца у организацији и притом водити нарочито рачуна да се у нове секретаријате и за секретаре бирају најактуелнији и најспособнији комунисти.

шем Јадрану у заљеју које треба да се изгради туристичко насеље. Још пре петнаестак година био је урађен пројекат за градњу хотелског насеља уз ову пространу плајжу (5.500 кревета) које је требало да финансира Међународна банка за обнову и развој из Вашингтона. Но, Црна Гора тада није обезбједила свој дио учешћа као што су то, рецимо, урадиле Словенија за Бернардин и Хрватска за Бабин кук који су изграђени уз помоћ ове банке. Такође је актуелна плајза Лучице код Петровца уз коју треба да се граде хотелски објекти као и Жабљак који привлачи туристе током зиме, али и за вријеме жарких летњих мјесецева. У „пакету“ су и чуvena плајза Каменово, хотел „Милочер“, Улцињ...

— Црна Гора ове сезоне неће тржишту понудити нове хотеле наглашава Лијешевић. — Туристичка акумулација је мала и из ње се не могу потпуно финансирати нови хотели и туристичка насеља на овом подручју, која су потребна. Црногорско приморје је већ неколико сезона хит у Западној Европи (тако ће бити и љетос) па је много више за хтјева него — кревета. Једину шансу да градимо нове објекти и тиме нацу понуду знатно побољшамо видимо у заједничком улагању са странцима којима се итекако допада наша обала. Да би се преговори брже окончавали нужно је да се закон о улагању страног капитала либерализује. Ми то одавно тражимо — такође и други који се баве овим послом. Туризам за Југославију значи много, за неразвије

РАЗГОВОРИ У „МОНТЕНЕГРОТУРИСТУ“**СТРАНЦИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ ЗА ЈУГ**

- ДОБАР ПОЧЕТАК СЕЗОНЕ И ДОБРЕ НАЈАВЕ ЗА НАРЕДНЕ МЈЕСЕЦЕ
- ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА ПРОЈЕКТЕ КОЈЕ ЈЕ „МОНТЕНЕГРОТУРИСТ“ ПОНУДИО СТРАНИМ УЛАГАЧИМА КАПИТАЛА

вић са својим сарадницима, одговорао је на бројна питања представника „седме сијле“.

Овогодишња туристичка сезона почела је изванредно. Крајем маја у хотелима „Монтенегротуриста“ на Црногорском приморју, или у континенталном дијелу републике, истакао је Душан Лијешевић. — У току су преговори са страним партнерима али још ниједан није сасвим доведен до краја. Интересовање је велико, понуде су озбиљне и ускоро треба очекивати прве уговоре.

За заједничку градњу су заинтересовани партнери из СР Њемачке, Француске, Италије, Канаде... За сада се највише говори о плајзи Јаз, једној од најљепших на

за атрактивне пројекте и по свој прилици ускоро ће бити потписани први уговори о заједничкој градњи нових хотелских насеља на нашем приморју.

— Странцима смо понудили 12 програма, углавном на Црногорском приморју, или у континенталном дијелу републике, истакао је Душан Лијешевић. — У току су преговори са страним партнерима али још ниједан није сасвим доведен до краја. Интересовање је велико, понуде су озбиљне и ускоро треба очекивати прве уговоре.

За заједничку градњу су заинтересовани партнери из СР Њемачке, Француске, Италије, Канаде... За сада се највише говори о плајзи Јаз, једној од најљепших на

ну Црну Гору посебно, па стога му морамо придавати више пажње.

Слично мисли и др Вања Брајило, секретар Туристичког савеза Црне Горе.

— Нигде у свијету туризам не развија сам себе. То чини остало привреда која кроз туризам пласира своје производе. Заједничка улагања са странцима су изванредна шанса за обогаћивање понуде за већи девизни прилици до кога нам је толико стало и она се просто не смije испустити. Ако су наша стратешка опредељења да развијамо туризам, што је свакако сасвим исправно, онда се тако морамо понашати сви. И ми који радимо директно у туризму и други који одлучују о томе чему треба дати приоритет.

С. Грегорић

ИЗБОРИ У ООСК

НЕ ПУКА СМЈЕНА

ЦЕНТРАЛНИ комитет СК Црне Горе утврдио је задатке којима се прецизно одређује шта ко мора урадити да би избори у основним организацијама СК били обављени већано. Избори треба да се обаве до краја јуна. Рок је прилично кратак. Но, то не смје бити оправдање да се ове припреме не обаве квалитетно. Одговорност партијског чланства је тим веће што се избори одржавају у веома сложеној економској ситуацији у Републици и земљи. Економским невољама придржиле су се и „све присутније разне негативне идејне тенденције које се нарочито манифестишу кроз све отворене иступање и дјеловање са позиција грађанске деонице“. То свакако негативно дјелује на политичко расположење радних људи. Отуда и појаве дефетизма и невјерице у способност Савеза комуниста и руководства на свим нивоима да смјељим потезима трасирају пут изласка из кризе.

Задаци које је Централни комитет утврдио нијесу нови. Њихове основне поруке биле су послате чланству и пред недавно завршене изборе за органе СК у општинама. Ипак, то ове сада не чини мање актуелним. Напротив! Сазнавање да неки не баш споредни задаци, као онај у мобилизацији свеколиког партијског чланства, или о диференцијацији, нијесу реализовани, ове садашње чини још значајнијим. Стога се на првом мјесту ставља обавеза оцјене активности основних организација у цјелини, али и сваког члана појединачно. Тражи се, наиме, да партијске организације оцијене у колико мјери остварују своју водећу идејно-политичку улогу у разрјешавању друштвено-економских, социјалних и политичких проблема у властитој средини. А то је могуће само ако се отвори беспоштедна критичка расправа о сваком појединцу у организацији: како испуњава радне обавезе, колико доприноси повећању производње и продуктивности рада, афирмацији материјалне заинтересованости радника за боље коришћење и знања и капацитета...

На тапету партијског чланства треба да се нађе и рад партијског чланства у друштвено-политичким организацијама, самоуправним и делегатским органима. Циљ ових анализа је да се отвори најшири процес диференцијације у СК, односно да се надокнади оно што није учињено у протеклим изборима за органе и форуме СК у општинама.

Један од значајних задатака, и прије и сада, односи се на даље идејно, кадровско и акционо оспособљавање основних организација СК. При том ће добро доћи сабрана искуства и прецизни задаци на унапређивању метода рада и дјеловања основних организација, који ће се предњима наћи истовремено кад и изборни документи.

Све то допуњава мозаик партијских обавеза пред којим ни „обично“ чланство, ни руководство никако не смју остати равнодушни. Ако ни због чега другог, оно зато што будући организатори рада у ООСК ни случајно не смју бити они што су се само случајно прихватили звања секретара или чланства секретаријата. За та мјеста, сада макар, визу могу да добију само способни и спремни да повуку, покрену и чланство и укупан партијски механизам. У супротном, избори би се претворили тек у пуку смјену секретаријата и секретара, отаљавање једне статутарне обавезе, што би у крајњем случају значило чисти формализам.

Припремио: Вл. СТАНИШИЋ

ДВАНАЕСТИ СУСРЕТИ МЛАДИХ ЗАДРУГАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ РАЗМЈЕНА ИСКУСТАВА

НАША ОПШТИНА и Туристичко насеље „Словенска плажа“ били су од 23. до 26. априла домаћини 12. сусрета задругара Југославије које је веома успјешно организовао Омладински сервис „13. јул“ из Будве.

Сусрет је отворио Хашим Репети, предсједник Конференције Савеза социјалистичке омладине Југославије, који је посебно истакао да је дјелатност омладинских и студенских задруга и сервиса од значаја за Савез социјалистичке омладине и да ће омладинска организација настојати да се сва њихова отворена питања ријеше на заједничкој скупштини.

Свечаном отварању на базену „Рондо“ присуствовали су Драган Вукчевић, предсједник Републичке конференције ССО Црне Горе, представници Народне технике Југославије и Црне Горе, Скупштина општине, друштвено-политичких организација, организација удруженог рада и других организација и заједница. У име домаћина сусрете учеснике и посте поздравио је Срђан Поповић, секретар Предсједништва ОК ССРН Будва.

Циљ ових традиционалних сусрета је ублажавање и упознавање младих задругара и размјена искустава, све у циљу унапређења њихове дјелатности која значајно доприноси ублажавању проблема незапослености и побољшању материјалног положаја незапослених.

Радно-тематски дио 12. сусрета задругара био је посвећен нормативно-правном регулисању дјелатности омладинских задруга и сервиса Југославије и потреби веће међусобне сарадње и субијања нелојалне конкуренције.

У нашој земљи тренутно има око стотину омладинских задруга и сервиса који су различито организовани и баве се дјелатношћу која није свуда једнако регулисана за консумски прописима. Негде ове задруге и сервиси постоје као задруге, негде као друштвене организације, негде као чланови само студенти, ученици и незапослени омладинци, у другима сви незапослени. Те и друге разлике стварају бројне несугласице, неспоразуме и проблеме, па је сасвим оправдана на иницијатива омладинских и студенских задруга и сервиса да се основе њихове дјелатности и организовања уг

- УЧЕСТВОВАЛО ПРЕКО ХИЉАДУ МЛАДИХ ИЗ ЦИЈЕЛЕ ЗЕМЉЕ
- МЛАДИ ЗАДРУГАРИ ТРАЖЕ ПРОШIREЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ И ЊЕНО ПРЕЦИЗНИЈЕ ЗАКОНСКО ОДЕФИНИСАЊЕ

раде у Закон о удруженом раду. Млади задругари сматрају да су предстојеће измене и допуне Закона о удруженом раду и Устава пољовна прилика да се у овим нашим основним документима упраде одредбе које би биле добар основ за јединствену и популарну регулативу пољаја и дјелатности омладинских и студенских задруга и сервиса.

Јединствен је захтјев да се пропири дјелатност омладинских и студенских задруга и сервиса и да се квалитет услуга њихових чланова по-

дигне на један много виши ниво. Посредством ових организација ангажују се млади стручни радници који би могли обављати много сложеније и одговорније послове него што је то сада случај.

Ради сузбијања нелојалне конкуренције од које највише штете имају чланови задруга и сервиса, у наредном периоду ће се размотрити могућност доношења правилника и утврђивања јединствених цијена по регионалним које ће морати поштовати све задруге и сервиси.

В. М. Станишић

САВЈЕТОВАЊЕ О ИНФОРМАТИЦИ

ЈУГОСЛОВЕНСКА комисија за сарадњу са Унеском, 24. априла у хотелу „Авале“ одржала је окружни стручни савјет о теми „Информације — основ одлучивања“, који је увод за Међународну конференцију о новим информативним технологијама која би требало да се одржи следеће године у нашој земљи.

У уводној ријечи, Александра Корнхајсер из Међународног центра за хемијске студије у Љубљани је између осталог рекла, да је лакше успоставити међународну сарадњу на пољу информативних дјелатности, него у Југославији између република и покрајина на том пољу. Шанса још постоји да се укључимо у токове свјетског знања, јер знање морамо умјети користити, а не само га имати. Стварање заједничке базе знања, при томе, био би југословенски први задатак. Други не мање важан, успјешно коришћење сакупљених појединачних знања.

У свијету постоји преко 4 милиона истраживача у информатици, од чега се у развијеном свијету налази 80 одсто, а остали се налазе у још двадесетак земаља свијета, где нема Југославије.

— У савременој свјетској технологији постоји јапанска девиза коју ради сви користе, наставила је Корнхајсер, „Укради, копирај и продаји јефтиње“, а наша би требала да буде „Укради, копирај и продај боље“.

Колико сами себе мало или никако не познајемо, нагла сила је Корнхајсер, поготово када су у питању привредне дјелатности, у то сам се недавно увјерила у Енглеској, када сам посетила банку података Интелиџенс сервиса, где сам се увјерила, да су о свему боље обавијештени о Југославији, него ми који овде живимо. Мало знамо о врхунским знањима у свијету, без којих не можемо ићи напријед. Због тога је неопходно, да Савезно извршно вијеће што прије информацији да приоритет у развоју, јер морамо јединствено наступати на свјетској пијаци. У том смислу потребно је организовати југословенску школу, која би морала повезивати у један систем све републике и покрајине.

С. Паповић

Приморске новине

Лист ССРН општине Будва. Уређује: Редакциски колегијум. Главни и одговорни уредник: ВЛАДИМИР СТАНИШИЋ. Издавач: Културни центар Будва. Адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва, телефон: 41-194 — Број жиго рачуна 20710-603-1809 код СДК Будва — Штампа: РО за графичке производе и услуге „Андреја Палташин“ — Котор. Претплате: годишња 1.680 дин. за иностранство 30 долара. — Рукописи се не враћају.

ОКОНЧАНИ ПРЕГОВОРИ ИЗМЕЂУ БУДВЕ И СУБОТИЦЕ

ОЖИВЈЕЋЕ СТАРИ ГРАД

ВИШЕМЈЕСЕЧНИ разговори најодговорнијих људи Будве и Суботице средином априла завршени су потписивањем Самоуправног споразума о културној сарадњи, два града, који ће овог јета имати заједничку културну манифесацију „YU-FEST“ Палић — Будва.

О чему се ради? — питали смо предсједника Извршног одбора, Светозара Маровића, који је од почетка укључен у овај јединствен културни пројекат у нашој земљи.

— Почев од овог јета Стари град Будву проглашавамо градом театра, где ће се из ноћи у ноћ од 1. јула до 1. септембра оджавати позоришне представе, које су се прошлог јета могле видjetи на „Шекспир фесту“, а које нијесу изгубиле на актуелности, затим све представе са овогодишњег „Молијер феста“, као и представе неколико иностраних позоришних група из Рура, Брисела, Њујорка, Лондона и Париза. Уз позоришне представе ће се моћи видjetи и чути значајна имена музичког живота, затим ту су традиционални ликовни сукрети, који су плијенили пажњу ликовне публике кроз наше галерије и ранијих љета. Значи један комплетан културни „производ“ ће наши гости и становници имати у Будви, која је низ година била на маргинама културних забивања. Овај фестивал умјетности трајаће 62 дана, а биће изведене 84 културне манифестације.

Фестивал ће имати школу и фондацију. Школа театра дјеловаће преко цијеле године и имаће карактер интердисциплинарних студија везаних за сценске умјетности. Школа ће имати издавачку дјелатност, а

већ овог јета прорадиће и позоришни софтвер, где ће се сакупљати банка података везаних за позориште.

Фондација фестивала бавиће се пословима праћењем цјелокупне активности од стране већијих институција Будве и Суботице, рекао нам је Маровић.

Како смо обавијештени, за директора Града театра постављен је Љубиша Ристић, а његов умјетнички руководилац је Раде Шербецija. Радом школе руководиће Шербецija, Драган Кларић, Нада Кокотовић и Љубиша Ристић.

Цио „YU-FEST“ ће се финансирати фестивалском таксоном, које за сваког госта на дан износи 100 динара.

Од стране умјетничког руководиоца града Театра, Радете Шербецije, достављен је и програм који ће бити реализован у периоду 1. јула — 1. септембар.

Љубитељи сценске умјетности моћи су видjetи са „Шекспир феста“: „Тит Андроника“ у режији Душана Јовановића, „Магбета“, редитеља Златка Свибена, „Хамлеја“, Виде Тајфера, „Све и ништа“, Каће Челан, па „Јулија Цезара“, Јанеза Пипана, „Отело“, Наде Кокотовић, „Ричарда III“, Љубише Ристића.

Већ првог дана, „YU-FESTA“ у оквиру „Молијер феста“, биће изведен „Тартиф“ у режији Љубише Ристића, затим представе „Школа за жене“, Јанеза Пипана, па „Мизантроп“, Наде Кокотовић, „Уображени блесник“, Љубише Ристића и „Дон Хуан“, у режији Љубише Ристића.

С. Паповић

Камера нашег сарадника Ратка Радетића забиљежила је тренутак кад се на јарбол у Скадарлији уз пјесму и игру дижку заставе — Скадарлије и Будве — чиме је почела овогодишња сезона у чувеној улици у Београду

СА СВИХ СТРАНА — УКРАТКО

ФОНД ЗА ОБНОВУ

ДЕЛЕГАТИ СО Котор донојели су одлуку о формирању Општинског фонда за обнову и изградњу, као и Одлуку о обезбеђивању средстава за отклањање посљедица земљотреса.

Ово је први општински фонд за обнову формиран у Црној Гори, а разлоги за то су били вишеструкцији. Прво, средства Републичког фонда за обнову из којег се финансира санација и изградња објекта општинских и порушенih у разорном земљотресу 1979. године нијесу довољна да се на подручју которске општине заврше послови на ревитализацији и санацији бројних споменика културе. Друго, Републички фонд за обнову се гаси 1989. године. И треће: потребно је обезбиједити средства за друге важне објекте: болнице, домове културе, инфраструктуру...

Како истичу у Котору предвиђено је да крајем 1991. године у овом фонду буде око 3 милијарде динара, наравно рачунајући цијене из ове године. Бесправната средства Републичког фонда за обнову највише њена Котору, која су дата удруженом раду, биће претворена у кредитна. Уз то предвиђа се допринос солидарности који ће се остваривати из личних доходака запослених, затим из дохотка од пољопривреде, заплатија пензионера, а очекују се прилози и поклони грађана.

Када је у питању обнова и ревитализација споменика културе, у Котору има највише послана. Око 40 одсто укупног споменичког блага Црне Горе налази се на подручју ове комуне. Највише послана, дакако, има у старом граду који се послије земљотреса нашао на листи светске културне баштине. Неимари из разних крајева земље већ поодавно обнављају објекте унутар градских зидина, али још је остало доста тога да се уради.

НОВО РУХО АЕРОДРОМА

На тиватском аеродрому, који је углавном прављен за потребе туризма на југу Јадрана, ових дана је изузетно живо. Почекају је туристичка сезона и на ово ваздушно пристаниште увек се „паркирају“ авиони иностраних чarter компанија који доводе туристе у Тиват, Будву, Бар и Улцињ. Доста је и домаћих авиона који се сада у главном превозе путнике.

Аеродром у Тивту је сезону дочекао у новом руку. Неимари из СР Македоније су крајем прошле године досадали на реновирању сигнализационе мреже и на још неким објектима, тако да су створени преуслови за добар рад током овогодишње сезоне. На аеродрому у Тивту од ње много очекују. Према плановима који начињени за ову годину, а на основу реалних претпоставак, очекује се да ће услуге тиватског аеродрома до краја године користити 1617 авиона. Од тога ће 1507 бити авиона домаћих компанија, а преостали 110 страних. Такође је планирано да се у домаћем саобраћају отпреми 173.000 путника, а у међународном 190.000. Путници и туристи ће у Тиват стизати авионима који саобраћају на редовним линијама, али и много више такозваним чarter летовима.

Припрема: С. ГРЕГОВИЋ

ЗАВРШЕНА ТРАНСФОРМАЦИЈА „МОНТЕНЕГРО ТУРИСТА“

ПРИМЈЕДБЕ НА РАД СУДА

На ПОСЉЕДЊОЈ сједници СО, делегати су разматрали и Извештај о раду Општинског суда у Котору за прошлу годину, који Законом обавља судску функцију за подручје Котора, Тивта и наше општине.

Делегат Блажко Мартиновић, поставио је питање зашто више од половине пре суда, донијетих у которском Суду бива укинуто или пре иначено од стране виших судова у нашој Републици.

Представник которског Суда, Љиљана Вељић, рекла је, да је питање умјесно, и да она сама сматра, да је казнена политика њеног Суда у раскораку са Окружним и Врховним судом у Титограду.

Током прошле године десет судија, колико је радило у Суду, започело је 211 предmeta истраге, 387 истражних радњи, судећих криичних предмета 420, а криичних предмета где је пружана правна помоћ по захтјевима других судова било је 4911.

— Као што се види из ових цифара, рекла је Вељић, то је огроман рад за број наших судија, али у сваком случају морамо радити квалитетније у овој години, да нам се не догоди, да нам и у 1987. години буде више од половине пресуда укинуто, или преиначено.

С. П.

У БЕЧИБИМА 8. и 9. МАЈА САВЈЕТОВАЊЕ О ПОРОЦИМА

У ХОТЕЛИМА „Бечић“ 8. и 9. маја одржаће се Југословенско савјетовање на тему „Алкохолизам, наркоманија, никотинизам и њихове посљедице“.

Овим проблемима гојаниће др Радослав Недељковић, др Садудин Хајдарпашић, др Милош Бабовић, Авдо Ужићанин, др Славко Пиперовић, Радул Јовановић, др Слободан Томовић, др Дамјан Савић, др Станислав Николић, Светозар Букилић, др Драгослав Николић, др Момчило Ђурђић, Рада Радосављевић, др Бранислав Пешић, др Боро Филиповић, Зоран Грјовски, Спасоје Мићуновић, Видоје Милосављевић и др Јанез Ругель.

С. П.

Учесници свечаног дефилеа након проласка кроз густе шпалире грађана у Кнез Михајловој улици задржали су се на једном од главних градских раскршћа и извели пригодан програм

„ДА СЕ ИЗ ОВЕ СКРИЊЕ ДИЖЕ А НЕ МЕЋЕ
ТО БИ БЛАГО БРЗО НЕСТАЛО
БРЗО ВИСТЕ ЈОЈ ДНО ВИЋЕЛИ“
РЕЧЕ КАЊОШ, ИЗВАДИ ДУКАТ ИЗ ТОБОЦА БАЦИ
ГА У СКРИЊУ ПУНУ ЗЛАТА.

Стеван Митров Ђубиша

Ово су ријечи нашег познатог књижевника Стевана Митрова Ђубише исписане на керамици у виду пергамента који је Будва поклонила Скадарлији за успомену на дане Будве у овом дијелу Београда. Ове ријечи наћи ће се у неком од скадарлијских кафана поред текстова Јакшића, Тина Ујевића, Симе Матавуља и других.

КРАЈ АПРИЛА у Београду био је у знаку Будве. На сунцем окупаним трговима, кроз крошње

пролисталог дрвећа, на више мјеста били су истакнути крупни транспаренти којима су становници нашег главног града обавјештавани да су им у госте стигли Будвани. Велика туристичка манифестација „Будванска ривијера Београду“ сасвим је успјела.

Почело је 21. априла отварањем изложби „Античка Будва“, „Ликовни уметници Будве“ и „Савремени експресионисти свијета“, које су изазвале велико интересовање Београђана.

Најживље и најинтересантније је било 23. и 24. априла. Прво су гости Београдског ТВ програма били женска клапа „Хармонија“ и Светозар Марковић, предсједник Извршног одбора СО и Драган Миковић, замјеник директора „Монтенегроекспреса“ који су говорили о туристичком тренутку Будве, Светог Стефана и Петроваца. Сјутрадан је у Међународном прес центру организована конференција за штампу. Пото је новинаре из готово свих београдских реакција поздравио Петар Оро, предсједник Туристичког савеза Београда, на питања новинара су одговорили Владо Дулетић, предсједник СО Будва, Ђорђе

Приболовић, секретар Општинског комитета СК, Душан Лијешевић, предсједник Пословодног одбора „Монтенегротуриста“, Светозар Марковић, предсједник Извршног одбора СО, Дики Кажанегра, директор „Монтенегроекспреса“ и његов замјеник Драган Миковић, Светозар Радуловић, секретар СИЗ за културу и Љубиша Ристић, директор пројекта „Град театар“ у Будви. Највише је, дакако, било ријечи о овогодишњој туристичкој сезони, условима за боравак домаћих гостију и амбициозном културном програму који ће овог љета бити реализован у Будви.

— Будва се Београду не представља први пут, али први пут овако светско и широко наступа у нашем главном граду. истакао је, између остalog, Владо Дулетић, предсједник СО.

Он је говорио о почецима туристичког пријатељства између ове два града који датирају још од далеких предратних година када су формира на друштва пријатеља Петроваца и Будве у Београду, о пријатељству које се развијало и расло, у послијератним годинама, о великој солидарности коју су грађани Београда, заједно са свим грађанима наше земље показали након разорног земљотреса априла 1979. године.

Објашњавајући што је све урађено у периоду након земљотреса Владо Дулетић је посебно нагласио да је циљ да ѡег развоја Будве свеукупну туристичку понуду подићи на још већи ниво, да овај туристички град добије свој културни идентитет, како би се богато културно наслије-

● ПРЕДСТАВЉЕНЕ ТВИЈЕРЕ ● У СКАДАСПЕЦИЈАЛИТЕТИ
ЛИ ПРИЛИКЕ ДА

ће уткало у савремени тренутак.

Душан Лијешевић је говорио о добром почетку туристичке сезоне у „Монтенегротуристу“ у чијим хотелима је знатно више гостију него лане у исто вријеме, о добром најавама за јул и август, као и за посезону, о могућностима које Будванска ривијера пружа за прихват домаћих гостију.

Љубиша Ристић и Светозар Марковић су знатијельним новинарима од-

говорили на бројна питања у вези са културним програмом „Град театар“ који ће се у шпицу туристичке сезоне одвијати у Будви.

У предвечерје 24. априла велика поворка коју су чинили припадници Градске музике, мушка и женска клапа, чланови Културно-умјетничког друштва „Кањош“ са великим заставом на којој је био уцртан грб Будве, обишли су Кнез-Михајлову улицу, наставили према Теразијама да би потом уз звуке музике стигли у чувану Ска-

У БЕОГРАДУ

РИСТИЧКЕ МОГУЋНОСТИ БУДВАНСКЕ РИДАРЛИЈИ СУ ПРИПРЕМАНИ ГАСТРОНОМСКИ АШЕГ ПОДРУЧЈА, А БЕОГРАЂАНИ СУ ИМАДЕ И ТРИ ЗАНИМЉИВЕ ИЗЛОЖБЕ

дарлију где се било искупило много свијета. Уз пјесму и игру обављено је подизање заставе на јарбол (скадарлијске и будванске) чиме је означен почетак сезоне у овом појату најатрактивнијем дијелу Београда. Пријутне је потом поздравио Владимир Станишић, предсједник Туристичког савеза Будве, а потом су измијењани поклони. Дружење је настављено у ресторану „Два јелена“ где су угоститељи из Петроваца припремили специјалитете наше кухиње. На вечери су гости Буд-

вана били Иван Стамболовић, предсједник Предсједништва СР Србије, Александар Бакочевић, предсједник Градске скупштине Београда, др Мијат Шуковић и друге личности.

Дружење у Скадарлији је настављено и друге ноћи уз учешће мушких и женских клапа и хумориста из Будве, а 25. априла гости су се поздравили са својим домаћинима уз стисак руке и поздрав: Довиђења у, Буви.

Текст: Саво ГРЕГОВИЋ, фотографије: Ратко РАДЕТИЋ

ТРИ ИЗЛОЖБЕ

У ИЗЛОЖБЕНОМ простиру Музеја примењене уметности у Београду 21. априла у присуству великог броја културних и јавних радника Београда и Будве, књижевник Оскар ДАВИЧО отворио је изложбе „Античка Будва“, Ликовни уметници Будве и Савремени експресионисти свијета, чиме је започела велика културно-туристичка манифестација „Будванска ривијера — Београду“, која је трајала од 21. до 30. априла.

Уважене госте у име града Будве, поздравио је Недељко Дапчевић, директор Културног центра. Изложбе у Музеју примењене уметности изазвале су већ првог дана велико интересовање Београђана. Изложбе су биле најављене преко дневних београдских листова, више радио станица, као и на обадва београдска телевизијска канала. Снимљене су посебне радио емисије о културној прошлости и садашњости Будве.

Можемо констатовати да су ове изложбе до сада доживјеле највећи публичитет, а о њима су говорили и на училици.

У свим информативним гласицима, као на радију и Телевизији највише ријечи је било о Античкој Будви, чији материјал припада чувеној некрополи, пронађеној случајним копањем темеља за стари хотел „Авала“ од 1937. до 1939. године и у још неколико археолошких кампања до 1979. године. И од 1980. до 1982. године када је дошло до поновног копања темеља за нови хотел „Авалу“, где је пронађено још преко 3.000 предмета од хеленистичког злата до римског стакла.

На овом подручју постепено се формира грчко-илирска култура симбиоза у пери-

оду од почетка VI вијека прије нове ере, а посебно послије стварања грчких колонија на Јадрану у вријеме дје латности Дионисија старијег у IV вијеку п. н. е. Прва открића су на вијело доњијела, не само посуде од печене земље, типично за италску производњу или грубљу римску керамику, већ и веома лије не облике римског стакла као што су урне, или мање стаклене посуде разних димензија и боје. Међу налазима из римског периода на овој изложби има и неколико комада посуђа од бронзе, као и неколико копчи или фибула које датирају од првог до трећег вијека.

На изложби истакнуто мје сто је добио златан накит, који је пронађен послије земљотреса од 1980. до 1982. године. Посебно су изазивали радозналост златни брошеви, наруквице, огрлице, као и не колико мушких масивних златних прстенова.

Изложба Ликовни ствараoci Будве, такође је изазвала интересовање код посетилаца. Анастасија и Шпиро Бочарини, Марко Грековић припадају првој генерацији сликара црногорске модерне уметности, која је своје школовање стицала по уметничким академијама Европе, а свој уметнички опус дефинисала до првог свјетског рата или првих година послије њега. С друге стране, вајар Стеван Дукетић, сликари Јован Ивановић и Слободан Словинић заузели су истакнуто мјесто у савременој црногорској ликовној уметности, имају десетине награда за стваралаштво.

Упорношћу руководиоци Модерне галерије, Јована Ивановић и сликар Јубинке Јовановић и Бата Михаиловића који живе и стварају у Паризу, а преко ље та у Близикућама изнад Светог Стефана, додгодило се да се колекција „Савремени експресионисти“ сакупи.

Музеју примењене уметности су представљена дјела: Апела из Холандије, Арнаиза из Шпаније, Болина, поријеклом Швеђанина, настањеног у Паризу, Бредлија из Енглеске, Карла Ота Геца, Њемца Жилеа, из Француске, Жислена, такође из Француске, затим чувеног Бенита Линдстрома из Шведске, Табућија из Јапана, те наших славних сликара: Петра Лубарде, Пеђе Милосављеви

ћа, Бата Михаиловића, Јубинке Јовановић, Еда Муртића, Златка Прице, Ђорђа Ивачковића, Андреја Јемеџа, Мехмеда Заимовића, Зо-
рана Павловића, Јанеза Берника, Бранка Фила Филиповића, Јована Ивановића и Глигора Чемерског.

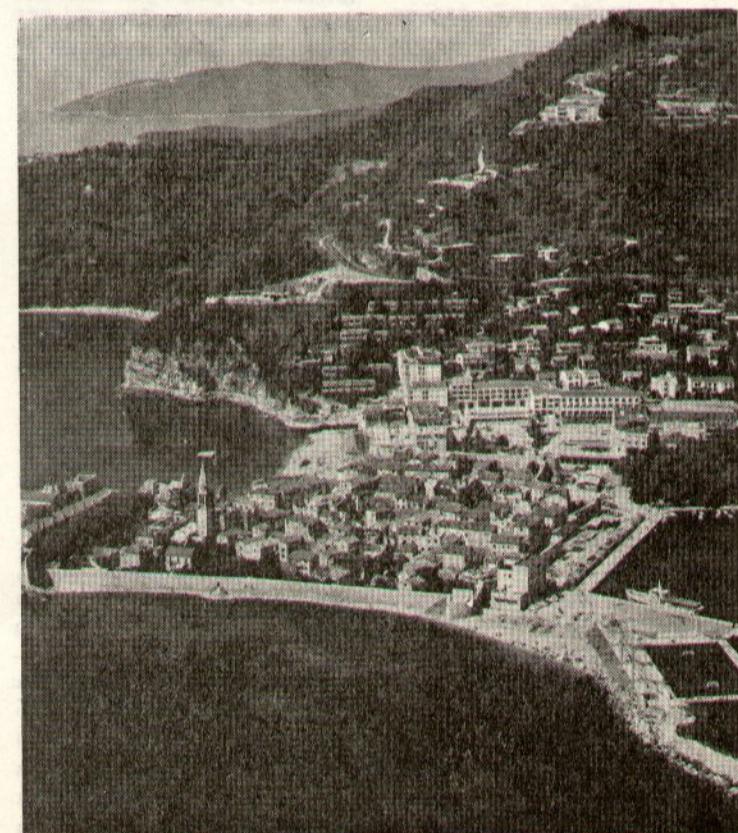
С. Паповић

Са конференције за штампу у Међугорјадског прес центру

Вече у Скадарлији уважијали су угледне личности

ПИСМО ИЗ БЕОГРАДА

ФЕСТИВАЛСКИ ПУДИНГ

СТАРА енглеска изрека „Пудинг се проба док се једе“ често је коришћена у епи стемолошким доказивањима. У случају 34. фестивала југо словенског документарног и краткометражног филма у Београду за пудинг који је припремило надметање овог филмског жанра — можемо рећи да је неукусан, без основних правих састојака који треба да чине његову посебност. Након гледања филмова из обије селекције, информативне и такмичарске, остаје сазнање да смо пре варени изјавама жирија са почетка фестивала: да ћemo бити у прилици, да присуствујемо пројекцији добрих филмова, враћању старе славе документарцу. Уосталом, жири је нетачност своје основне изјаве доказао низом недослеђености приликом селектирања и награђивања филмова. Такво циркуско реклимирање и разне сличне грешке можемо релативно лако објашњавати; то се про влачи на сваком фестивалу, просто је саставни дио свих комерцијалних такмичарских састанаја.

Много је теже објаснити чи љеници да међу 137 филмова нема остварења која заслужују озбиљнији третман, која ће надирајти и нешто зна чити историји југословен ског документарног филма.

Притом збуњује формално богатство пријављених филмова: има их свих врста у довољном броју, аутори су и стручни млађи људи, често дебитанти, али и искусни, већ гледани филмски творци; укупан број филмова, међу којима има и врло скупих пројектата, је довољан за успјешну годишњу продукцију. Свакодневних инспирација које би чиниле окосницу добрих и смислених идеја, чи ни нам се, има на претек у нашој средини. И поред тога успјелих дјела — немамо! Да ли се све то може покристи и заборавити истином да је укупна југословенска кинематографија у тешком положају, да је заиста у темељима угрожена идеалним формама и варијантама лемалне социо-економске кризе? Да ли таква истина трипти изузетке, оне иза којих стоји очигледна национална разли чност? Да ли на основу то га имамо право да од привилегованих националних кинематографија тражимо и адекватан учинак у југословенским стваралачким раз мјерама?...

Фестивал не само да није понудио никакав одређенији одговор на ову конфузију, већ није пружио, као ни Скупштина удружења филмских радника Југославије која се уз Фестивал састала, барем наслућивање некогог излаза. А о излазу из разних разлога морамо размишљати, или само у потпуности контрадикторни у свом дјеловању „по законима лијепог“. Или стварање документарног филма видимо као искључиво индивидуализовани чин који, по зако нима вјероватноће, мора не како и некада успјети!?

О документарном и кратком филму, па и о Фестивалу, треба пуно расправљати, по

што се филмска естетика у њима језгровито дефинише, пошто је Фестивал индикатор једног стања које се, по нашем убеђењу, у својим основним одликама може употребити на наш филм. Јер те шко се отети утицку да играним филмом кажемо више или мање, боље или лошије, него што то успијевамо документарним и кратким.

А ликовни, тематски и идејни нивои филмова 34. Фес тивала заиста су веома близуји.

Чак и технички, многи филмови су рађени непрофесионално, на брзину, у посљедњем тренутку. Велика је кри вица продуцената који су до пустили да се аљкаво урађе не и неисправне тонске ко пие прикажу фестивалској публици. Ништа мању одговорност сносе сви остали који су се „трудали“ да по стигну такав квалитет.

Велика се празнина осјећа у ширини и разноврсности тематског опуса. Он је скучен неинвентиван, недовољно разрађен, „из прве руке“ нађена тема задовољава се непосредном дескрипцијом без примјесе метафоре, са недостатком сложеније анализе које и не може бити у једнолинијској причи.

Многи филмови су монографског карактера. Посвеће ни су одређеним људима, срединама, пригодним датумима, а немаштовитост у обради и проналаскењу посече ка рактеристике и укупног сми сла основни су везујући детаљ скоро њих свих. У сваком случају они су пригодни филмови, али не припадају овој фестивалској атмосфери.

Експериментални филм се утврђује у могућностима ко ришења предности и ефеката нових техника. И тема и идеја потпуно су у њима за борављени, као и прави зна чај простора који је ова под врста кратког филма избори ла у фестивалском програму.

Анимирани филм више не ма осјећаја ни за праси гег, а савремено уређени цртеж и анимација отежавају могућност елементарне комуникације.

Кратки играли филмови су позоришта ублеженци на филмској тракци. Веома се ријетко покушало филмској техници рада дати природни за мах филмским изразом и имприментним решењима.

Знатијељеној публици било је довољно у једној вечер твој пројекцији видјети три критичка филма актуелне социјалне проблематике, па да салу испуни риједак или искрен аплауз. Мада се о њиховом одабирању тема, начину обраде, а посебно уметничким дometу може различито судити, увијећени смо да је у овим случајевима снажна тема прогутала остале вриједности.

Данак неискуства, или потреби да се што више „све“, каже, одвеле су неке посебно млађе ауторе у сувише дода тне нарације, мада су у рукама имали интересантне при че. Надајмо се да ће њихово сазријевање значити и осло бање од непотребних при вјесака, веће посвећивање за постављеној идеји и њиховом

правом филмском уобичава њуј.

„Зета филм“ је на фести вала била заступљена са 5 филмова. Најзапаженији је био „Државни радник“ Никшић Јовићевића. Уз њега, топло примљен од публике је филм Крста Папића „Слике из заборављеног краја“.

Дебитантски филм младог Владимира Перозића „Држи се за држаче“ оцијењен је као захвалан покушај да се оригиналним начином филмски размишља о проблемима идентитета, вриједности, припадања.

Кратки анимирани филм „Киша“ Митхада Ајановића духовито пародира актуелну тему радиоактивне загађености човјекове околине.

Свакако, фестивал је затворен додјелом награда, мада је изостала прва, она најважнија. Остале награде су додијељене у свечаној вечер њој атмосferи 1. априла.

Мато ЈЕЛУШИЋ

ИЗЛОЖБЕ

САВА ЈОКИЋА...

...И ПОРТОГЕЗИЈА

ПРОШЛОГ мјесеца у Галерији „Аркада“ у Туристичком насељу „Словенска плаја“ била је отворена изложба Сава Јокића, сликара и књижевника, који у нашој средини живи и ствара по следњих десетак година.

Сликарство Јокића могли би сврстати у наглашени колористички импресионизам. На платнима које је изложио у овој Галерији преовла дава азурна боја, која даје осећај стално освијетљене слике, које су, настале у под небљу наше ривијере.

Саво је до сада излагао у Стокхолму, Копенхагену, Келну, Београду, Ровињу, Базелу, Цириху, Бечићима, прошлог ј лета у Светом Стефану.

С. П.

У Конаку књегиње Ђубице почетком априла отворена је изложба слика, скица, макета и књига италијанског архитекте, теоретичара и критичара Паола Портогезија.

Поред Београда изложбу ће видjetи Загребчани, потом се сели у Љубљану, а вогље та, како је предвиђено биће постављена и у нашој среди ни.

У Београду смо обавијеште ни, да улагања у овакве пројекте која изискују знатна средства нијесу уobičajena, али да су симпатична. Заиста је „Монтенегротурист“ уложио средства у ову изложбу нјесмо могли добити од говора, јер појединци који би требали о њој нешто да кажу, само су слегли раменима и рекли су нам, да о томе ништа не знају?

Плакат који обавијештава Београђане, што се тиче са маг имена Паола Портогезија је веома наглашено по темпирани, а покровитељ „Монтенегротурист“, само је сти дљиво, заступљен на том пла кату.

С. П.

ИЗ „ЗЕТА — ФИЛМА“

„У ИМЕ НАРОДА“

НОВИ ФИЛМ РЕДИТЕЉА ЖИВКА НИКОЛИЋА БИЋЕ ПРИКАЗАН НА ОВОГОДИШЊЕМ ПУЛСКОМ ФЕСТИВАЛУ

У ПЛАНИРАНОМ року и у границама предвиђених трошкова завршена је производња дугометражног филма Живка Николића, а у извршној продукцији „Зета филм“ — Будва, „У име народа“. Тонску копију фимла гледа ла са сва тијела, на целу са

Филмским савјетом „Зета филм“, позвана да процијене његов умјетнички квалитет и остале аспекте његове друштвене вриједности и важности. Закључено је да смо овим пројектом добили веома успјешно филмско дјело које се, Живковим умјетничким маниром, бави до сада недовољно истраженом појавом једног периода нашег друштвеног развоја, да би и у њој тражио исконске манифестације човјекове природе.

Радни наслов филма „По вратак из Кинишасе“ измијен је и коначно гласи „У име народа“. Раднички савјет „Зета филм“ је на својој сједници од 30. марта 1987. године одобрио филм за јавно приказивање, које планира након овогодишњег Феста у Пули. Режија: Живко Николић, Сценарио: Живко Николић и Драган Николић, Директор фотографије: Саво Јовановић Улоге: Мионраг Кривокапић, Петар Божовић, Савића Гершак, Весна Пећанац, Богдан Диклић, Бора Стјепановић, Вељко Мандић, Богдан Михајловић, Гојко Ковачевић.

У индустријској варошици

једно предузеће истиче се по себено добрим пословијем, досједно и разложно дивљење Тодору, његово поштовање и добро

та доводе га у стицање који ма не зна и не жељи да се прилагоди, нити да одустане...

М. Ј.

РАДНИМ ЉУДИМА
И ГРАЂАНИМА
ОПШТИНЕ БУДВА

ЧЕСТИТАМО

1.

МАЈ

МЕЂУНАРОДНИ
ПРАЗНИК РАДА

РЕДАКЦИЈА
„ПРИМОРСКИХ
НОВИНА“

Детаљ из новог филма Ж. Николића

ИЗ РАДА МАРКСИСТИЧКОГ ЦЕНТРА

АЛТЕРНАТИВНИ ПОКРЕТИ

У ОРГАНИЗАЦИЈИ Центра за марксистичко образовање Будва, одржана је 17. априла 1987. године јавна трибини на тему: „Алтернативни покрет у Југославији“. Пред препуним гледалиштем о свом заиста комплексном и актуелном проблему говорили су др Вукашин Павловић и др Ратко Божковић (ФПН Београд), Андреј Клеменц (ФПН Љубљана), др Борислав Чуверсвић (филозофски факултет Београд) те стручњак за еколошка питања др Драго Ковачевић Савезна скупштина СФРЈ.

Изузетно плодну расправу бојили су с времена на вријеме, врло импулсивни иступи дијела гладелишта (углавном монолози), који су и онако прогријану атмосферу доводили на моменте до усцијања. То је, могло би се рећи, нормална појава јер овај проблем наше науке тек треба да „открије“ како би му дала научну верификацију и рационално објашњење наступајућим незнану, необавештеностима, па чак и агресивног иступа према ономе о чему мало знамо. Отуда се и у питањима а и реакцијама публике јављала, у првим ладама, замјена теза, мијешање алтернативног са МАС-покретом (1971), крајњом десничарском ид. при чему се заборављало да су у фокусу њиховог интересовања екологија, проблеми мира и сарадње, равноправност полова итд.

На основу цјелокупне дискусије могуће је сублимирасти сљедеће ставове у вези са овом материјом:

Алтернативни или нови друштвени покрети (НДП) производ су нашег времена и јављају се као реакција на нездовољење друштвене потребе, поготову вјечите људске тежње за слободом и демократијом. Усмјерени против технологије владања људским материјalom, они уносе промјене у стабилирану стварност и критични су према свим традиционалним вриједностима, што повлачи ре проблематизацију многих кључних појмова и категорија усвојених у науци и практици.

По Фехеру и Хелеровој основне карактеристике НДП-а су трансфункционалност, јавност рада, ванинституционализам и дисkontинуелни карактер, те тежња за директном демократијом без икаквих посредника.

Граница између старијих друштвених покрета и НДП-а је 1968., — године студенских немира, који су најавили структуралну кризу капиталистичког друштва, али и свих етатизираних и биро кратализованих политичких система. Многи аутори, а међу њима и Лино Виљак сматрају да је отромна друштвена енергија која се могла утровити за ревитализацију и демократизацију једнапашће структуре „свјетског друштва“, отишla у непovrat.

Евидентна слабост НДП-а је та што губе из вида целину друштвених односа обавезно хипостазирају један интерес, у чemu се посебно истичу милитантни облици феминистичког покрета.

Даље, НДП и поред племенитих и филантропских циљева могу да постану предмет суптилне манипулатације, поготову када се покрет маса које спонтано реагују на отворене друштвене проблеме и немој институција, жели од једног уског и прикривеног језгра претворити у присилну, умјесто у спојану хомогенизацију интереса.

Стога се НДП и дијеле на прогресивне и конзервативне, а о неким покушајима код нас на том плану требаје да говори мр Лев Крефт, који је због искрлих обавеза отказао учешће на трибини у задњи час.

Учесници трибине јасно су истакли да се социјалистичка револуција не смije зауставити само на стварању усlova за еманулатацију, већ се тај процес мора наставити даљом еманулатацијом, како би се створила слободна личност са идентитетом, а не пук следбеник.

Покрећући, за неке, наизглед маргинална питања у тежкој за разоружањем, чистом водом и ваздухом, проgresивни НДП нужно врше позитивне промјене у политичкој култури и јављају се као наша „друга свјест“, која се опира сваком покушају једнодимензијалности и упркосјечавања. За крај је интересантно рећи да је наша званична политика оцјенивала ове покрете у суперлативу док су се они јављали б „осталом свјету“, али чим су се појавили код нас тонови одушевљења нагло су замрли.

Мр Јово ГРЕГОВИЋ

МОРСКА ОГРЛИЦА ИЗБОР И ПРЕПЛЕВ:

ДУШАН ЂУРИШИЋ

ПРЕД МОРЕМ

— Море, море, море,
шта ћеш мени дати?
— Пучу мрежу рибе —
одговори море —
ал' порасти брже
и велике лађе
доведи на море.

— Небо, небо, небо,
шта ћеш мени дати?
— Клишу, снијег, сунце —
одговори небо —
ал' порасти прије
и завједане лађе
изведи на небо.

— Тата, тата, тата,
шта ћеш мени дати?
— Земљу у цвијету,
спутњику у лету,
сунце над пољима,
море с бродовима!

Григорије ВИЕРУ
(Молдавија)

ЗАПИСИ С ЈУГА

СТИЈЕНЕ

ТО је оно стење што над морем кроји планове досезања до своје камене сенке. То је оно стење нашег детињства, у чијој смо хладовини, или расли или старили. То је оно стење, које нам час личи на стражаре прошлости, или на рање не галебове, разбацане тамо амо по нашем видику. То је оно стење, које је вековима ћутало спањем наших прадедова и наших прамајки. Или ћутало, или дизало устанке. То је оно стење, иза кога смо крили своје прве љубавне најере, или му ћутећи, испроведали своју прву љубавну наду. То је оно стење које васцели свет фотографише да би га пренео у своје далеке северне земље, како би сам себи до казао да је био у земљи сатканој од мермера и звука. То је оно стење, које светске лепотице користе да би на њему, нашем сунцу (баш као да смо рекли: у нашим очима, излојила своја прелепа тела, које ће, после, пренети у своје ста нове по многим европским градовима, и уживиће заједно са својим драгима у боји што се утила у меку белу кожу. То је оно стење којем се разне птице служе да би узеле маха за неке нове ваздушне летове. То је оно стење, што не уме ни тамо ни амо, а ипак некуд стално путује и враћа се у наше успомене, или у наше свакодневнице. То је свакако оно стење коме из немарности не дадосмо никаква имена. Или из немарности, или пак зато што се стењу не дају лена људска и животињска имена. Да стење не би било смешино. То је оно стење, које свако море држи везано уза се, да би имало чему да пркоси. То је оно стење, ово је права истиница (као да оно напред није!), које ће остати после сваког човека, коликогод људи на свету било. То је оно стење, које ми час видимо, час неумемо, а ипак нам се у поглед задене својом праисконом свиралом, чији звук увек лебди над водом Јадрана, над сновима Будве, над успаваном дечијом коју немој сутра нервозни послати у школу; стење над нама, то стење нама. То је стење над стењем, сачувано у нашим симаима, како смо и ми стењу важни, и можда важнији ну рукописима и нашим срцима...

Раде ЈОВИЋ

СУСРЕТИ

Час са Јасном

ДВИЈЕМА маштовитим будванским професорицама српскохрватског језика, је једног дана синула дивна замаја — да својим даровитим ученицима доведу „чету“ младих атрактивних пјесника — који би им помогли да свој таленат „избаце на површину“, и да писце који (како то оне кажу) чује, леже или трче у њима — „натјерају“ да одјечују пјеснички маратон. Не оставши само при обећању и празним ријечима оне су се дале на посао. Прва пјесникиња (а сигурно не и по следња) која је крочила у ноћи средњошколски центар била је Јасна Вуковић. Тако је отпочео један пријатан и другарски час. Без тешкоћа је превазиђен однос „катедра клупа“ — и разговор је текао спонтано. Послије кратког излагања о пјесникињи група ученика је из њене деснице објављене збирке „Српци као српом“ и „Док траје представа“ уз Бетовенове звуке одређивала на српскохрватском и енглеском језику њене најљепше стихове. Превод пјесама, радили су то исти ученици.

Јасна се захвалила, и признала да јој њене пјесме још никад нијесу звучале тако лијепо. А онда је запљуштала да је киша питања. На питање када је почела да пише — она је одговорила:

„Прву пјесму сам написала и незнавши уствари да се она родила. Било је то на трећој години правног факултета. Била сам заљубљена, и требала да отпирујем возом. Тада ми је пало нешто на памет — од путника из мого куће сам затражила оловку и папир и написала: Он ми је рекао да идем, тишина је рекла да ћутим, а ја сам остала у средини.

Раде ЈОВИЋ

Тако је почело све...
„Када, зашто и где пишете поезију?“

Пишиш — само онда када ојетим потребу — једноставно но мисли које ми навијиру, преносим на папир — а пишиш, независно од тога где се налазиш — на радном мјесту, кући или улици“.

„Да ли постоји нека сарадња између вашег оца и вас?“

Сарадње што се писања тиче — нема. Када сам почела да пишиш то сам му повјерила, и то је све“.

Штета што је критичари осуђују и не признају довољно због наводно „заштићених леђа“ — што њој само штете. Чак су се чули коментари — да је довољан један Вуко вић — што наравно неће рећи нико ко прочита макар дјелић њеног стваралаштва.

Јасна пише о проблемима данашњице, проблемима будућности — о човјеку. Можда би се требали замислити над њеним стиховима:

Укрштам дрво с атомским цвијетом.

Стварам радиоактивну убојицу

ту пјесму.

Она ће бити нови елеменат у периодном систему помићења. Она ће разорити стари свијет.

Уништити своје језgro експлозијом ослобођених ријечи

Ученици су најчешће постављали таква питања, у чијим су одговорима, тражили „себе“.

Јасна се на крају још једном захвалила на позиву и рекла да ни у једном тренутку, није пожалила што је дошла.

Захваљујући њој — „скрiveni пјесници“ — су направили још један корак у свом маратону, и нестручни очекују новог госта.

Санија Каџабић

АФОРИЗМИ

Онима што коса расте на опако, како ли ствари стоје са памети?

* Истjerали му бубе из глаve; сад су бар оне на словоди!

* Другарице не узимајте ми ријеч из уста — позвају ма тичара!

* Нашао сам се између двије ватре — хвата ме зима.

* Народ није црква, немојте ми се исповиједати.

* Грешке се понављају. Другови јавите се да поправите слабу оцјену!

ИЗЛОЖБА О ЧЕРНОБИЛУ

У ХОЛУ Средњошколског центра 23. априла отворена је изложба поводом годишњице нуклеарне катастрофе у Чернобилу. Изложба је на самом старту изазвала велику пажњу свих који су тих дана долазили у школу, а било их је на хиљаде, јер се у школи одржавао сусрет студенских сервиса са седамдесет градова Југославије. Изложба је веома занимљива и провокативна. Ученици позивају све Будване који су прти изградње нуклеарних електрана крана и стварања нуклеарног наоружања да посјете изложбу.

М. П.

ЈАВНИ ЧАС

ПРЕД РОДИТЕЉИМА и љубитељима озбиљне музике, 14. априла одржан је Јавни час Одјељења за основно музичко образовање у амфитеатру Средњошколског центра.

Извођача је било много, па ћемо дати само имена редом како су наступали: Драган Краповић, Валентин Николић, Милица Радоман, Јелена Николић, Јелена Половић, Хајла Пејовић, Џушица Вукделић, Дарко Митровић, Нада Павличић, Јелена Лончаревић, Ана Грегорић, Наташа Ђурковић, Далија Радановић, Славија Адрзовић, Светлана Катнић, Регина Ђурић, Јелена Драгићевић, Сандија Митровић, Ђанијел Павличић, Јелена Паповић, Ивона Рађеновић, Милијана Нововић, Јелена Франчићевић, Драган Вучетић, Жарко Звицер, Маја Бечић, Александар Чаленић, Маја Војнић, Александра Грегорић, Даница Кажаћегра, Весна Колиновић, Јелена Црвенко и Јелена Брајовић.

Овом приликом ученица Четвртог разреда клавира Светлана Катнић похваљена је и добила је диплому на XIV Музичком фестивалу младих репродуктивних музичких талената у Котору, а наставник јој је Весна Миловић. Ученица Шестог разреда клавира, Јелена Брајковић, на истој смотри младих музичких талената у Котору освојила је бронзану лиру, а наставник јој је Љиљана Поповић.

С. П.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ

АТУЛ З. ЈАНОВАС

СКИЦА ЗА ПОРТРЕТ

КАРАТЕ ПРИВЛАЧИ - МЛАДЕ

ПОЧЕТКОМ децембра прошле године бирана су најбољи спортисти, клубови, спортски радник и тренер. За најбољег тренера једногласно је изабран тренер карата клуба „Будва“ Зоран Лазовић.

Овај млади стручњак изучио је тајне овог спорта у КК „Младост“ из Титограда под стручним надзором Дервиша Селхановића, затим у КК „Студентски град“ из Београда. У КК „Будва“ Лазовић је од првог дана његовог формирања. У клубу је тренер а исто време и активни такмичар и има звање „мајстор“.

Изабрани сте за најуспјешнијег тренера?

— Ово је ласкаво признање је за мене велика обавеза да наставим са максималним радом у КК „Будва“.

Колико ваш клуб има чланова?

— Клуб броји преко педесет чланова углавном младих, међу њима има веома талентованих и пред њима стоји лије на будућност. Готово сви имају жути појас, а има и оних и са браон појасом.

Има ли сениора?

— Сениори су и тренери у клубу. То су Савићевић, Вукотић, Крковић, Јанићевић и ја и сви имамо црни појас, први дан.

Прије неколико дана најмлађи су се такмичили у конкуренцији најбољих црногорских каратаца?

— Наши најмлађи такмичари су узели учешћа на овом веома квалитетном првенству где су се нашле највеће Црне Горе. Небојша Лабовић у супер лакој категорији и Желько Костовић у тешкој категорији су освојили сребрне медаље што за наш клуб представља успјех.

Постоји ли шанса да се формира карате лига Црне Горе?

— У току су договори и вјерујем да ће се остварити сања многих каратаста да кроз редовно првенство покажу све своје квалитетне.

Значи ли то да би и КК „Будва“ узео учешће у овом такмичењу?

— И за овај ранг такмичења имамо веома добру екипу и равнopravno bi se sputrastavili svim suparnicima.

Где се припремате?

— Захељују великом ангажовању нашег предсједника Газла Ивановића у сутерену основне школе „Стјепан Митров Љубишић“ направљен је простор од око триста квадара где је несметано вјежбамо. Ова сала може да послужи и другим спортивима (стоном тенисом, боксу) могли би га користити и чланови фолклорног друштва „Кањшић“.

Да ли вам обавезе на радном мјесту причињавају сметње?

— Моји пртостављени у ООУР „Јадран“ увијек нађу разумijevanje i dozvoljavaju mi da se bavim ovim, za menе vredna omiljenim sportom.

Стево ГЛЕНЦА

СТРЕЉАШТВО

Најбољи - Жарко Лопичић

Организатор првенства ловачко друштво „Приморје“ и СОФК-а су веома успјешно организовали ово такмичење.

БОКС

УСПЈЕХ ФЕХМИЈА

На овом такмичењу учешће је узело 20 такмичара, међу њима и тринаестогодишњи Игор Глуščević који је у сениорској конкуренцији заузео пето место са 31 погодком, затим шеснаестогодишњи Саша Борета који је та же постигао веома добар резултат.

Општинско првенство је било у исто вријeme и изборно такмичење стрељачке екипе „Приморја“ — Будва, која ће учествовати на овогодишњим прvenstvima i kup takmicevima Црне Горе.

Ловачко друштво „Гитоград“ бесплатно је уступило стрељачима и уз то помогло у организацији такмичења. Суђије првенства Гојко Лопичић и Милорад Вујошевић су обавили свој дио после веома добро.

С. П.

САШИНА ПРВА ТИТУЛА

ОВИХ дана је међу нама Саша Иванчевић, бивши играч Одбојкашког клуба „Авали“ из Будве, сада члан ОК „Босна“ из Сарајева, екипе која је ове године по први пут у својој историји постала шампион Југославије у одбојци и преузела догодишњи пртостављени титуле.

Саша, ти си први будвански спортиста који је освојио титулу првака Југославије у неком спорту. Како се осјећаш?

— Изузетна је част и признање за спортиста када се нађе на побједничком постолју. За мене је то посебно задовољство јер сам један од најмлађих у најбољој екипи и радост дијелим са врхунским одбојкашима, репрезентативцима Југославије Чулићем и Ђурићем.

Будву си напустио због студија. Као си примљен у тој клубу и јели се било тешко привићи на професионалнији однос?

— Истина, Будву сам напу

стио због студија на Економском факултету у Сарајеву. Долазак у нову средину и нови клуб ми је био олакшан јер сам се са играчима „Босне“ упознао приликом њиховог учешћа на традиционалном турниру „ДАНИ ОДБОЈКЕ У БУДВИ“, и на којем смо се поред играња и дружили. У клубу влада велико друштво и од стране играча сам заиста добро прихваћен. Тренирамо два пута дневно, ујутро и поподне и навикао сам се на такав темпо рада иако морам признати да је у почетку било веома напорно.

Које су твоје жеље и планови?

— Највећа жеља ми је да се после завршених студија вратим у Будву и „Авали“ и заједно са својим друговима Тичићем и Маровићем запирамо у првој Савезној лиги.

Уједно користим ову прилику да честитам „Авали“ на освојеном седмом мјесецу у овој годишњем такмичењу у II Савезној лиги што је заиста велики успјех јер је остварен у конкуренцији квалиитетних и искусних екипа.

Сандра Јевановић

ФОТО-ВРЕМЕПЛОВ

ШКОЛА ЗА НАЈМЛАЂЕ

У БУДВИ је 13. јула 1976. године на пригодној свечаности отворен Дјечији вртић „Љубица Јовановић — Маше“. Био је то велики празник за најмлађе Будване и за њихове родитеље јер су добили кутак за боравак, чиме је решен један велики проблем који је до тада мучио овај град.

За тих 12 година колико је Вртић отворен у њему су васпитаване генерације малишана који су данас ученици основне и средњих школа. Но, дјеце је у Будви све више, па је Вртић постао претијесан да прими све оне који би требају да се нађу у њему. СИЗ за дјечју заштиту управо покреће акцију како би се просторије ове зграде прошириле и омогућиле боравак за све малишане чији су родитељи запосленi.

На овој фотографији Вукосава Ракочевића „овјековјен“ је тренутак када први управник Вртића Чедо Јелушин прима честитке борца Вукице Бечић.

